

DE TRANSLATIONE FESTI CUM OCTAVA, SOLEMNITATE,
FERIATIONE ET INDULGENTIA.

278. Festum, quod celebratur cum octava, per se non præfertur in occursu festi sine octava, quod est ejusdem ritus et dignitatis seu solemnitatis (1); octava enim non elevat ritum: adeoque in occursu et translatione, exceptis infra dicendis, servandæ sunt regulæ num. 267, 268 et 273.

Si festum cum octava sit transferendum, sine speciali indulto a propria die amovere non potest aliud duplex vel etiam semiduplex, infra octavam occurrens, ut hujus loco celebratur (2). Si festum post integram suam octavam transferatur, nullo amplius gaudet privilegio, et suo ordine transferri debet: si tamen dies non impedita occurrat, priusquam octava finem habeat, in repositione præferendum est aliis festis, etiam majoris ritus vel dignitatis prius translatis, quæ tamen non gaudent octava, vel post suam octavam transferuntur (3). Idem privilegium habet non tantum in die infra octavam, sed etiam in ipsa die octava, si hæc aliter non sit impedita (4), eo quod festum infra suam octavam reputandum sit tanquam in die propria. Si festum habens octavam occurrens in dominica, impediatur alio festo majoris ritus vel dignitatis seu solemnitatis, quod tamen non habet octavam, et nulla dies non impedita infra hebdomadam occurrat; reponi potest in die octava seu in dominica sequente, in qua alias de die octava fieret, si festum alicui dominicæ sit affixum (5); non autem si diei mensis jam in dominica occurrenti sit assignatum, in quo casu post dominicam est transferendum (6).

Si festum sive accidentaliter sive perpetuo (7) post totam

(1) S. R. C. 11 Jan. 1749, 4049-4198, 4.

(2) S. R. C. 21 Ap. 1646, n. 1407-1555, 3, et 16 Ap. 1834, n. 4579-4728.

(3) S. R. C. 13 Mart. 1804, n. 4343-4493, et 12 Ap. 1823, n. 4444-4594, 3, et in not.

(4) Vid. dec. 14 Maji 1803, n. 4338-4487, 4.

(5) S. R. C. 7 Dec. 1844, n. 4846-4992, 2. Urgellen. 11 jan. 1884, n. 5904 ad IV.

(6) S. R. C. 16 Feb. 1754, n. 4093-4242; 17 Sept. 1853, n. 5196, 3.

(7) S. R. C. 16 Sept. 1741, n. 3973-4122, 1.

suam octavam transferatur, vel in die sua octava celebretur; illo anno celebratur sine octava, nisi ex speciali privilegio aliter fieri liceat (1). Si autem festum transferatur infra suam octavam, ita ut aliqui dies octavæ supersint; tunc ab octava supprimendi sunt dies, qui transacti sunt ante festi celebrationem: ita ut si festum transferatur in diem immediate sequentem, amittatur prima dies octavæ; si in diem secundam, amittatur dies prima et secunda octavæ, et sic deinceps, Diebus etiam festi celebrationem præcedentibus in officio non facienda est aliqua commemoratio de octava; quia cum octava nihil aliud sit quam festi continuatio, festum prius debet celebrari et inchoari, quam continuari possit. Si festum infra suam octavam transferatur, non ideo octava prolongatur, neque dies octava transfertur, sed de hac fit officium duplex in ipsa die, quæ alias erat octava, si festum non fuisset translatum (2). De festo annuntiationis B. M. V. agatur tom. III, n. 92.

279. Si festum, quod cum solemnitate extrinseca celebratur, transferatur; solemnitas festi fit eo die, quo occurrit, licet officium transferatur (3). Quid si occurrat cum alio, vide num. 268, ad 7^{am} regulam.

280. Si transferatur festum, quod feriacionem annexam habet, non transfertur feriatio, sed hæc servatur eo die, quo festum cadit (4). Quapropter si festum, quod de præcepto servatur, occurrat feria quinta in cœna Domini, non quidem omnes sacerdotes, sed aliqui missam privatam ante solemnem celebrare possunt ac debent, ut fideles præcepti implemento non desint (5). Hæc missæ privatæ celebrandæ sunt non de festo, sed de cœna Domini, cum *Gloria et Credo* ut in missa

(1) S. R. C. 1 Sept. 1866, n. 5370.

(2) Rub. hoc tit. X, n. 1, in fine.

(3) S. R. C. 15 Sept. 1668, n. 2300-2451, 10.

(4) S. R. C. 20 Mart. 1706, n. 3590-3739, et 10 Dec. 1733, n. 3870-4020.

(5) S. R. C. 24 Mart. 1660, n. 1893-2040; 13 Sept. 1692, n. 3140-3289; 10 Jan. 1693, n. 3152-3301, 13; 12 Sept. 1716, n. 3743-3893; 28 Jan. 1719, n. 3772-3922; 31 Jul. 1821, n. 4433-4583, 1, in not.; 1 Junii 1876, n. 5664, 1.

solemni diei (1). Si occurrat feria sexta in parasceve, manet obligatio abstinendi ab operibus servilibus, sed non audiendi sacrum (2) neque assistendi officio hujus diei, cum hoc nullibi præcipiatur (3). Si in sabbato sancto occurrat, missæ privatae præter unicam solemnem sine speciali indulto non permittuntur (4), adeoque fideles, qui possunt, missæ solemni interesse tenentur. Excipitur tamen festum annuntiationis B. M. V. quod, si in feria 6^a parasceves et sabbato sancto occurrat, in Ecclesia universali una cum feriatione in feriam secundam post dominicam in albis transfertur (5); hæc autem specialis est prærogativa, quæ ad alia festa sine speciali indulto non extenditur (6).

281. An translato festo, etiam transferuntur indulgentiæ, festo concessæ?

Respondetur per sequens decretum Urbis et Orbis 9 Aug. 1852 (7) : « Cum hac nostra præsertim ætate, maxime ob
 » ecclesiasticas conventiones ab Apostolica Sede cum exteris
 » nationibus initas, festorum legitimæ translationes occur-
 » rant; et generatim cum per hujusmodi translationes ex
 » justis causis, debitis tamen cum facultatibus factas (licet
 » etiam pro sola externi cultus celebratione quin et una
 » simul officium cum missa transferatur), fidelium devotio
 » excitetur ad laudandum Dominum in sanctis ejus, huic
 » fidelium pietati fovendæ atque animarum saluti quam
 » maxime interest, ut etiam indulgentiæ his festis adnexæ
 » transferantur. Quamvis autem alias tum a S. Rituum
 » Congregatione, tum ab hac Sacra Congregatione Indul-
 » gentiis sacrisque Reliquiis præposita quæsitum fuerit,
 » utrum in translatione festorum etiam translatae intelli-

(1) S. R. C. 7 Sept. 1816, n. 4376-4526, 15 et 16.

(2) S. R. C. 20 Mart. 1706, n. 3690-3739.

(3) Merati tom. 1, p. 4, tit. 9, n. 77.

(4) Dec. gen. 11 Mart. 1690, n. 3055-3202; 10 Jan. 1693, n. 3152-3301, 13, 31 Jul. 1821, n. 4433-4583, 3, et in nota.

(5) Dec. cit. 11 Mart. 1690.

(6) 2 Sept. 1741, n. 3970-4119, 1.

(7) S. R. C. Indulg. apud. Priuzivalli, n. 627. Ed. Ratisb. 1883, n. 360.

» gantur adnexæ indulgentiæ, et vel negativa intercesserit
 » responsio, vel in singulis casibus recurrendum esse ad
 » hanc S. Congregationem sancitum esset, nec unquam
 » generali decreto publice evulgato usquedum huic transla-
 » tioni indulgentiarum provisum fuerit; attamen Emi Patres
 » in generalibus comitiis hujus Sacræ Congregationis, atten-
 » tis actualibus temporum hujusmodi et peculiaribus locorum
 » et ecclesiarum et fidelium circumstantiis, atque etiam die
 » 16 Februarii currentis anni pro concessione generali
 » translationis indulgentiarum occasione translationis festo-
 » rum supplicandum Sanctissimo unanimiter censuerunt.
 » SSmus itaque DOMINUS NOSTER PIUS PAPA IX audita de
 » his omnibus relatione per me infrascriptum Secretariæ
 » ejusdem S. Congregationis Substitutum in audientia diei
 » 9 Augusti 1852 facta, benigne mandavit ut omnes indul-
 » gentiæ quæ hucusque quibusdam festis concessæ fuerunt
 » ac in posterum concedentur, vel quæ pro iisdem festis
 » aliquibus ecclesiis et publicis oratoriis pariter concessæ
 » fuerunt et in posterum concedentur, vel etiam si libuerit
 » de consensu Ordinarii illæ concessæ in sacris supplicatio-
 » nibus, aut in novendialibus, vel septenariis, sive triduanis
 » precibus ante vel post festum vel ejus octavario perdurante;
 » translatae intelligantur pro eo die quo festa hujusmodi etiam
 » quoad solemnitatem tantum et externam celebrationem
 » (non tamen quoad officium et missam) in aliquibus locis.
 » vel ecclesiis, publicisque oratoriis, sive in perpetuum, sive
 » aliqua occasione, sive ad tempus eoque durante, legitime
 » transferuntur. Cum vero transfertur tantum officium cum
 » missa, non autem solemnitas et exterior celebratio festi,
 » indulgentiarum nullam fieri translationem decrevit.

» Hanc autem Apostolicæ benignitatis concessionem eadem
 » SANCTITAS SUA, quibuscumque in contrarium non obstan-
 » tibus, ac perpetuis futuris temporibus absque ulla brevis
 » expeditione valituram, per hoc S. Congregationis decre-
 » tum typis impressum publicari voluit, dummodo ceteræ
 » omnes aliæ conditiones in particularibus vel generalibus
 » concessionibus prædictarum indulgentiarum pro iis adipis-
 » cendis præscriptæ omnino serventur. »

Not. 1. hanc indulgentiarum translationem generalem esse, et comprehendere omnes in ejusmodi festis lucrandas indulgentias, tam partiales quam plenarias, non tantum ecclesiis et oratoriis, sed etiam confraternitatibus, congregationibus piisque operibus concessas.

2. Hanc indulgentiarum translationem tantum locum habere in festis, quæ legitime seu juxta *conventiones ab Apostolica Sede initas* aut *debitis cum facultatibus* transferuntur, ut patet ex toto contextu; non vero in illis, quæ sine facultate Apostolica pro arbitrio rectoris ecclesiæ transferuntur.

3. Si cum solemnitate et externa celebratione officium etiam transferatur, indulgentias etiam transferri: quum enim decernatur, *cum transfertur tantum officium cum missa, non autem solemnitas et exterior celebratio festi, indulgentiarum nullam fieri translationem*; dicendum est, cum transfertur non tantum officium cum missa, sed etiam solemnitas et exterior celebratio festi, indulgentiarum fieri translationem: ita ut clausula *non tamen quoad officium et missam* habet sensum non restrictivum sed explicativum, q. d. *licet non quoad officium et missam*. Ita translato officio annuntiationis B. M. V. cum solemnitate seu feriacione, etiam transferuntur indulgentiæ huic festo concessæ.

An indulgentiæ manent annexæ diei, a qua officium transfertur, si non transferatur solemnitas, vel officium in propria die nullam solemnitatem habeat?

R. 1. Si ad indulgentiæ consecutionem requiratur assistentia missæ aut officio festi, indulgentia cessare videtur pro ea die, a qua officium transfertur, defectu conditionis requisitæ. Sic S. R. C. (1) pro diœcesi Barcinonensi declaravit, si patrocinium B. M. V. sit transferendum, simul transferri plenariam indulgentiam, concessam fidelibus qui missæ conventuali festi patrocinii intersunt, et fideles eadem lucrari non possent, si missæ conventuali alterius sancti in ipsa domi-

(1) 11 Sept. 1790, n. 4293-4442, 6.

nica 2^a Novembris intersint. Ita etiam pro quibusdam locis, ubi festum patrocinii privilegio translationis non gaudet, in occurso diei octavæ omnium sanctorum concessit duas cantare missas, unam scilicet de octava, et alteram de patrocinio (1). Item in casu translationis patrocinii B. M. V. rescribendum censuit, supplicandum esse pro translatione indulgentiæ (2).

Secus indultum fuit quoad indulgentiam plenariam concessam in festo ss. nominis Jesu et s. nominis Mariæ fidelibus, qui missæ solemniter interfuerint, per decretum S. C. Indulg., in quo declaratur, si officium festi sit transferendum, missæ solemniter, quæ tunc istis diebus cantatur de dominica vel festo altiori occurrente, annexam esse indulgentiam plenariam: quod decretum Clemens XIII approbavit, atque ita perpetuis futuris temporibus indultum Innocentii XIII intelligendum esse declaravit (3).

R. 2. Si festum alii diei assignetur, sive in perpetuum transferatur, uti factum fuit quoad festa ss. nominis Jesu, s. nominis Mariæ, s. Joachim etc., indulgentia cessat in die, a qua festum transfertur (4), et simul transfertur ad eandem diem ad quam festum transfertur (5).

R. 3. Si officium accidentaliter pro hac vice in aliam diem transferatur; indulgentia manet annexa diei, a qua officium transfertur: quia decretum Urbis et Orbis 9 Aug. 1852 decernit in hoc casu indulgentiarum nullam fieri translationem adeoque supponit easdem manere annexas diei, a qua officium transfertur (6).

(1) 16 Jun. 1663, n. 2076-2223, 1, et 23 Jan. 1700, n. 3398-3547.

(2) 14 Jun. 1845, n. 4868-5013, 1.

(3) S. C. Indulg. 1 Mart. 1762, n. 252.

(4) Dec. gen. 17 Jul. 1684, n. 2905-3054, 2; Cavalieri tom. 2, dec. 118, n. 13.

(5) S. C. Indulg. 12 Januari 1878, in Actis s. Sedis vol. X, fol. 521.

(6) Vid. Cavalieri loco cit. ad XII et XIV.

DE OFFICIIS, PRO QUORUM TRANSLATIONE DESUNT DIES
VACUI USQUE AD FINEM ANNI.

282. 1° Officia semiduplicia et duplicia, quæ sive perpetuo, sive accidentaliter pro hac aut altera vice sunt impedita, et defectu diei vacui ante finem anni celebrari nequeunt, ad annum sequentem (uti olim a S. R. C. concessum fuit) non sunt transferenda (1), nec anticipanda (2), sed reducenda ad ritum simplicem, et in propriis diebus consideranda tanquam simplicia, cum eorundem commemoratione in missa, utriusque vespers et laudibus, atque cum nona lectione historica ad matutinum, composita ex omnibus lectionibus propriis secundi nocturni per modum unius (3), exceptis triduo sacro majoris hebdomadæ, festis paschatis et pentecostes cum duobus diebus sequentibus, et omnibus duplicibus 1 classis, in quibus nihil fit de festis impeditis, et hæc simpliciter hoc anno omittuntur (4). In secundis tamen vespers feriæ tertiæ paschatis et pentecostes et aliorum duplicium 1 cl. de dictis officiis fit commemoratio in casu, quo de ipsis commemoratio in die sequente facienda est (5).

Aliis autem diebus, etiam in festis 2 cl., de prædictis officiis impeditis fieri debet ut supra dictum est, exceptis missis dominicæ palmarum et vigiliæ pentecostes, in quibus etiam in missis privatis de illis non fit commemoratio, licet ut alias in officio fieri debeat (6). Hæc commemoratio fit ordine, quo

(1) S. R. C. 7 Dec. 1743, n. 4001-4150, 4.

(2) S. R. C. 19 Jun. 1773, n. 4217-4366, 7, et 27 Aug. 1836, n. 4635-4784, 1.

(3) S. R. C. 26 Nov. 1735, n. 3889-4039, 5; 16 Sept. 1741, n. 3973-4122, 3; 31 Maji 1817, n. 4388-4538, 4; rub. tit. X, n. 1, in fine; tit. IX, n. 10.

(4) S. R. C. 15 Jun. 1776, n. 4229-4378, 1 et 2 in fine; 18 Dec. 1779, n. 4246-4395, 1, 2, 3; 11 Mart. 1837, n. 4661-4810; rub. tit. IX, 7. Censent Ephemerides liturgicæ, volum. I, fol. 669, duplicis majoris, et minoris Doctoris fieri commemorationem in omnibus duplicibus 1 classis, exceptis diebus Tridui mortis Domini, Paschatis et Pentecostes.

(5) S. R. C. 28 Mart. 1775, n. 4229-4378, 4; rub. tit. IX, 7, in fine.

(6) Dec. cit. 28 Mart. 1775, ad 3 et 6; 18 Dec. 1779, ad 1; item 27 Feb. 1847, n. 4931-5084, 2.

dictum est n. 263; et in vespers juxta regulas tabellæ concurrentiæ, ac si de ipsis officium fieret (1).

2° Lectio horum duplicium et semiduplicium impeditorum omittenda est: 1° in officiis trium lectionum; 2° infra octavam Corporis Christi, nisi officium fiat de duplici, ut dictum est n. 244; 3° quodcumque legitur 9^a lectio homiliæ feriæ aut dominicæ (2); 4° si lectiones 2 nocturni non sint propriæ et historiæ (3); 5° in dominicis, in quibus legitur nonum responsorium (4). Etsi autem in prædictis casibus, nona omittatur lectio, commemoratio tamen in vespers, laudibus et missa ut alias fieri debet.

3° Licet regula generalis sit, ut jam dictum est, officia duplicia et semiduplicia impedita, pro quorum repositione dies vacui desunt, ad ritum simplicem esse reducenda; excipiuntur tamen: 1° festa duplicia 1 et 2 cl., quæ in hoc casu transferenda sunt in proximam diem impeditam festo semiduplici et in hujus defectu in proximum duplex, quod tunc eo anno ad ritum simplicem redigatur (5); et 2° alia duplicia ex speciali indulto, ubi tale habetur (6). Juxta decretum S. R. C. 9 Maji 1884, n. 5911 festum S. Silvestri, semper impeditum ob festum Titularis propriæ ecclesiæ, fixe in diem 30 Decembris transferri debet cum commemoratione Dominicæ.

Not. 1° In occurso diei octavæ et festi duplicis, officium diei octavæ retinendum esse, et simplificandum festum occurrens, licet majoris ritus et dignitatis, dummodo non sit 1 vel 2 classis (7).

Not. 2° Finem anni, de quo decreta agunt, intelligendum esse de anno vulgari, qui incipit 1 Januarii et desinit 31 Decembris (8).

(1) S. R. C. 23 Ap. 1875, VIII, n. 5607.

(2) S. R. C. 28 Mart. 1775, n. 4229-4378, 5.

(3) S. R. C. 13 Mart. 1804, n. 4340-4489, et 31 Maji 1817, n. 4388-4538, 4.

(4) S. R. C. 14 Maji 1856, n. 5224, 1.

(5) Dec. gen. 13 Mart. 1804, n. 4342. A 4492, et 31 Maji 1817, n. 4388-4538, 1, 2, 3.

(6) S. R. C. 13 Mart. 1804, n. 4340-4489.

(7) S. R. C. 9 Ap. 1808, n. 4358-4508, 3, et 31 Maji 1817, n. 4388-4538, 4.

(8) S. R. C. 30 Aug. 1755, n. 4107-4256.

Not. 3° Officia duplicia et semiduplicia nihil facere circa officium, in quo ad ritum simplicem rediguntur, adeoque in dominicis non mutari colorem, neque omitti preces et suffragia, neque tertiam orationem (1).

DE OFFICIIS AD LIBITUM.

283. Officia sub certo respectu quoad præsentem materiam considerari possunt tripliciter : 1° de præcepto, hoc est ex obligatione imposita Ecclesiæ universali vel alicui particulari, qualia officia, dum impediuntur, semper transferuntur : 2° ad libitum, quæ in breviario aut particulari kalendario ita expresse notantur, uti sunt pro Ecclesia universali festa s. Canuti 19 Jan. et s. Remigii 1 Oct., item pro omnibus Hispaniarum regi subjectis illud s. Juliani 28 Jan. 3° Officia, quæ conceduntur de licentia ac indulto Sedis Apostolicæ, et concedi solent sub clausula *feri posse, recitari posse etc.*

284. Officia stricte dicta ad libitum, de quibus supra ad 2 dictum est, ita inscribuntur, non quatenus pro libitu semper omitti vel recitari possunt; sed quatenus in quodam casu ad libitum omitti vel recitari possunt; et si impediuntur, non transferri uti festa præceptiva, sed omitti debent, ut ex dicendis patebit.

Hæc officia stricte dicta ad libitum, si in propriis diebus sint impedita, sine speciali indulto quacumque ex causa non transferuntur, licet etiam perpetuo impediuntur (2), sed sive sint duplicia sive semiduplicia, simpliciter omittuntur, et nihil de iis fieri potest, si in diebus impeditis occurrant.

Dies impediti pro festis ad libitum licet duplicibus, sunt, præter enumeratos dies num. 267 resp. 1 et 2 : 1° dies octava et dies infra quamcumque octavam, nisi aliter indultum

(1) Dec. cit. 28 Mart. 1775, ad 7 et 8.

(2) Dec. gen. 20 Dec. 1673, n. 2519-2671; 20 Nov. 1677, n. 2692-2844, 5. 24 Jan. 1682, n. 2823-2972, 1; item dec. gen. 24 Jan. 1682, n. 2827-2976.

sit (1). 2° Officium de præcepto occurrens, etiam semiduplex, licet illud ad libitum sit duplex etiam majus (2). Neque etiam, ut hic notandum est, licet transferre officium occurrens de præcepto, causa faciendi aliud ad libitum, quamvis utrumque sit duplex (3). 3° Dominica quæcumque (4). 4° Sabbatum, in quo anticipatur officium dominicæ ante septuagesimam, ut dictum est num. 237 in fine. Pro festo autem ad libitum dies impedita non est illa, in qua alias aliquod officium translatum poneretur, aut aliquod officium votivum semel per hebdomadam aut per mensem concessum recitaretur : in casu enim liberum est, officium ad libitum recitare; et officium translatum ulterius transferre vel illud votivum omittere (5). Si tamen liberum sit, officium ad libitum in casu recitare; sequitur etiam liberum esse, illud omittere, et officium translatum aut votivum recitare, prout S. R. C. respondit (6) pro officio votivo festum semiduplex ad libitum "impedimentum esse ad libitum; impedire enim, " si amat officium festi ad libitum recitare; non impedire, " si ab eo abstinendum censet. " Festum autem translatum numquam mutari seu fixe reponi potest in diem festi ad libitum, ut dictum est num. 277, nisi id ex speciali indulto permittatur.

Pro assignatione festi ad libitum in alia die, si de eo recitare placeat, recurrendum est ad S. R. C. (7) uti aliquando concessum fuit, sed manente eodem ritu et qualitate festi ad libitum (8).

Not. si festum ad libitum, ut illud s. Remigii, in breviario notatum sit simplex de præcepto; eo casu si de illo sub ritu

(1) S. R. C. 28 Dec. 1682, n. 2856-3005, 1, et 25 Sept. 1688, n. 3023-3172, 1.

(2) Dec. gen. 24 Jan. 1682, n. 2827-2976; 28 Nov. 1682, n. 2858-3007, 1; 23 Aug. 1704, n. 3552-3701, 2.

(3) S. R. C. 2 Dec. 1684, n. 2924-3073, 10.

(4) Dec. gen. cit. 24 Jan. 1682.

(5) Dec. gen. cit. 24 Jan. 1682.

(6) 16 Feb. 1669, n. 2318-2469, 5.

(7) 20 Nov. 1683, n. 2891-3040, 1.

(8) 2 Oct. 1683, n. 2882-3031, et 7 Maji 1746, n. 4032-4181, 3.

ad libitum fieri nequeat, de illo equidem faciendam esse commemorationem cum nona lectione, ut de aliis simplicibus, sine ejus tamen commemoratione in 2 vesperis (1).

285. Officia, quæ conceduntur sub clausula *fieri posse, recitari posse* vel simili forma, absque expressa notula *ad libitum*, certo sunt ad libitum eo sensu, quatenus acceptari possint vel non : olim etiam post acceptationem fuerunt habita ut prædicta ad libitum, et subjecta decreto generali 24 Jan. 1682 de non transferendis officiis ad libitum (2); nunc vero sive duplicia sive semiduplicia, quæ sub simili forma conceduntur, sub nomine officiorum ad libitum non amplius comprehenduntur, ita ut, postquam fuerint acceptata seu usu recepta, non amplius sit in potestate acceptantis, successoris aut inferiorum eadem omittere, sed ipsa sint de præcepto, in diebus impeditis transferantur, et si sint duplicia, in dominicis celebrentur (3). Ad quem horum officiorum acceptatio attineat, vide num. 271, et apud Cavalieri tom. 1, dec. 79, 7.

Not. in concessione officiorum terminos indulti esse attendendos, utrum præceptum importent vel simplicem facultatem; in dubio autem quoad casus particulares ad S. R. C. recurrendum esse (4).

DE OFFICIIS CONCESSIS LOCO PARTICULARI ET AFFIXIS
DOMINICIS AUT FERIIS.

286. « Officia concessa alicui regno, nationi, diœcesi, civitati aut oppido, si ob occursum aliorum officiorum celebrari nequeant diebus assignatis, sunt omittenda, vel imploranda facultas transferendi » (5). Verum hoc decre-

(1) S. R. C. 20 Nov. 1677, n. 2697-2849, et 12 Mart. 1678, n. 2710-2859, 7.

(2) S. R. C. 20 Nov. 1683, n. 2891-3040, 2.

(3) S. R. C. 16 Sept. 1730, n. 3841-3991, 6; 6 Sept. 1738, n. 3929-4078; 2 Maji 1801, n. 4325-4474, 5; 12 Sept. 1840, n. 4763-4910, dub. 3; 14 Jun. 1845, n. 4878-5023; 17 Jul. 1848, n. 4905-5051.

(4) S. R. C. 20 Sept. 1806, n. 4351-4501, 10 et 11.

(5) S. R. C. 12 Nov. 1831, n. 4520-4669, 39.

tum « specialiter intelligitur de officiis affixis certis diebus, » nimirum vel in feriis, vel in dominicis » (1).

287. Officia igitur particularia non dominicis vel certis feriis, sed diebus mensis affixa, transferri possunt et debent, licet tantum sint facultativa, modo sint recepta, ut num. præc. dictum est.

Particularia autem officia, affixa certis dominicis vel feriis, ut dominicæ 1^æ, 2^æ mensis, feriæ 2^æ, 3^æ etc. istius hebdomadæ, sine speciali facultate transferri nequeunt; sed sunt omittenda, sive accidentaliter sive perpetuo impediuntur (2). Officia hæc impediuntur 1° festo altioris ritus et dignitatis seu solemnitatis (3); 2° die octava, si officium affixum feriæ aut dominicæ sit duplex minus aut majus (4); 3° impediri etiam videntur festo æqualis ritus et dignitatis seu solemnitatis (5). Si tamen sint de præcepto, id est, si indultum contineat terminum præceptivum, transferri possunt et debent (6).

Officia universalis breviarii romani affixa feriis aut dominicis, sunt festa ss. nominis Jesu, septem dolorum B. M. V. feria 6^a post dominicam passionis et dominica 3 Septembris, patrocinii s. Joseph dominica 3 post pascha, ss. Cordis Jesu, pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C. dominica prima Julii, s. Joachim dominica intra octavam assumptionis B. M. V. s. nominis B. M. V. dominica infra octavam ejusdem natiuitatis, et rosarii dominica 1 Octobris. Hæc omnia sunt de præcepto, et transferuntur, ut tom. 3, p. 5, dicetur in propriis locis.

(1) S. R. C. 12 Sept. 1840, n. 4763-4910, dub. 3.

(2) S. R. C. 20 Mart. 1683, n. 2870-3019, 5; 19 Jun. 1700, n. 3416-3565, 6; 23 Maji 1835, n. 4596-4745; 1 Sept. 1838, n. 4696-4842, 6; 14 Jun. 1845, n. 4880-5025; 11 Sept. 1847, n. 4953-5114, 3 et 11; 25 Sept. 1852, n. 5182; 21 Jul. 1855, n. 5213; 15 Sept. 1881, n. 5826, 1.

(3) S. R. C. 20 Nov. 1683, n. 2891-3040, 4.

(4) Idem dec. cit.

(5) S. R. C. 2 Dec. 1684, n. 2924-3073, 10; 25 Sept. 1688, n. 3023-3172, 3, et 22 Jul. 1848, n. 4974-5135, 1; 9 Maji 1884, n. 5909, 4.

(6) S. R. C. 5 Maji 1736, n. 3894-4044, alia dubia 10; 11 Jan. 1749, n. 4049-4198, 3.